

for det theaterbesøgende Publikum. (Udfrydelse). Det ærede Medlem siger, at man til den Tid kan sige Nei. Men det ærede Medlem kan jo se, hvad det kan hjælpe, at vi sige Nei her. Det ærede Medlem ser, hvorledes det gaar iaar, alt det, vi have sagt Nei til. Naar det ærede Medlem ved Siden af mig (Suel) siger, at der intet Overflud bliver, saa vil jeg bede det ærede Medlem om at se paa Finantsloven iaar, der er et kalkuleret Overflud, naar Renter og Udbrug fradrages. (En Stemme: Kalkuleret!). Ja, Kalkulen svarer fuldt saa godt til Virkeligheden som forrige Aars Kalkule.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Jeg ønsker kun at gøre en Bemærkning endnu. Naar man synes at betragte et Overflud fra Theatret som en Umulighed, da forundrer det mig, thi i Aaret 1877—78 var der et Overflud af Theatret, om hvilket man nu har bestemt, at det skal indbetales til Sorø Akademi, af 44,500 eller 42,500 Kr. — jeg huffer ikke bestemt, hvilken af Summerne det var. Utsaa at tale om, at der bliver et Overflud for Theatret, som skal indbetales i Statskassen, er slet ikke noget saa Mærkværdigt, at det hører hen under Begrebet det Umulige, noget Saadant har fundet Sted for kort Tid siden.

Suel: Den ærede Minister erindrer maaste, at der gives Theatret et aarligt Tilskud af 40,000 Kr. af Statskassen; det Overflud, der tales om, er altsaa for Intet at regne. Jeg bygger imidlertid min Tro paa, at der ikke bliver noget Overflud, paa ganske andre Grunde. Jeg tror paa ingen Maade, at de nuværende Theaterforhold ville vedblive at holde sig, som de ere for Diebliffet. Jeg tror ikke, at denne Tilstand vil holde sig i Længden, at Folk ville nøies med de Theaterforestillinger, der gives i dette Dieblif. For Tiden er der over hele Verden en vis Bestræbelse for i Theatrene mere at have Noget for Die end for Dre, det skulde da høist være nogen Musik, men jeg tror paa ingen Maade, at disse Forhold ville vedvare. For Diebliffet ere vi saa heldige at have en Stuepiller, der, om han end ikke er nogen Kean eller Talma, dog forstaa sit Publikum og ganske vist nyder stor Sympathi i Publikum. Men jeg tror ikke, at man i Tidens Længde vil lade sig nøie med „Ambrosius“ og Shakespeares svageste Leilighedsstykke, hvortil en Lyfker ganske vist har sat en fortrinlig Musik. (En Stemme: Shakespeares svageste Leilighedsstykke?). Ja, det er ganske vist et af Shakespeares svageste Stykker, ligesaa vist som det er et Leilighedsstykke.

Formanden (Rabbe): Dette Spørgsmaal ligger noget fjernt fra Sagen.

Suel: Jeg beder om Forbælgelse, det staa i Forbindelse med min Dmtale af Theatrets nuværende Stilling og Spørgsmaalet om et fremtidigt Overflud.

Formanden (Rabbe): Det ærede Medlem mægter ganske vist at bringe det i en logisk Forbindelse, men desuagtet fastholder jeg, at Spørgsmaalet ligger Sagen meget fjernt.

Suel: Vi savne i vore Theaterforestillinger vore nationale Digtere. Naar se vi Holbergs, Heibergs, Dehlschlägers eller Hofstrups Stykker opførte paa Nationaltheatret? Utsaa, der vil komme den Tid, da man ikke lader sig nøie med den lettere Jøde, som man for Diebliffet opvarter med, da man vil kræve stærkere og mere nærende aandelig Kost, og naar den først kommer, ville Forholdene for Theatret neppe blive saa gunstige som for Diebliffet. Thi den Del af Publikum, som søger sliig Kost, er aldrig den største eller bedst betalende. Det er en af de Grunde, som taler for, at Theatret ikke har saa glimrende en Fremtid for sig som den Tid, den har haft i de senere Aar.

Ordføreren (Berg): Det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) forundrede sig over, at jeg og mine Benner vare med til at stille det her foreliggende Forslag. Men det ærede Medlem vil forstaa, at, naar man ved Behandlingen af Finantsloven har maattet finde sig i at se flere Hundrede Tusinde Kroner indstemte, som man var imod at bevilge, og ligeledes dengang har faaet udsat denne, som man kalder det, Posteringsflag til et senere Aar, da har man nogen Betænkelighed ved at se den komme tilbage som et Spørgsmaal paa Tillægsbevillingsloven, saa meget mere som den har et temmeligt betydeligt Omfang. Jeg yttrede før, at, dersom der ved anden Behandling havde været 49 Stemmer for Sagen, altsaa absolut Flertal, da skulde jeg ikke og jeg tror mine Benner heller ikke have været med til at stille Sagen op paany, men have agtet Afstemningen. Den tilfældige Afstemning derimod berettiger os til at søge en ny Afstemning og forpligter mig som Ordfører til at faae en saadan Afstemning over dette Spørgsmaal. Jeg skal ikke komme videre ind paa Forhandlingen om denne Sag. Jeg er ikke enig i Adskilligt af, hvad det ærede Medlem for Leire (Holstein-Ledteborg) udtalte om Forholdet imellem det ifjor Vedtagne og det, som her ligger for. Jeg vil for mit Bedkommende hellere sige med det ærede Medlem for Beile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen), at det Sidste er Konsekventen af det Første, at der er en bestemt logisk Forbindelse derimellem. Jeg er heller ikke enig med det ærede Medlem deri, at Theatrets nuværende Stilling i Principet er anerkjendt i Samlingen 1876—77. Jeg skal